

Jurjeva zgodba

// pripovedovalec //

V naravnem okolju gozda,
polnega čudes,
debelih bukovih dreves,
prepletenih zelenih zaves,
piše Jurej zgodbo svojo,
da ohranja se ljudski ples,
vam pravim, prenos etnokulturne tradicije, čisto zares.

Odkriva Jurej svet naprej,
pravijo, da je folklorna prireditev vsakoletni jubilej,
tako prelepa kot azalej.
Vedno znova privabi nekaj tisoč ljudi
in z ritmom plesa ozračje dodatno vzbudi.

Skoraj vsaka država na svetu ima svoj plod,
pa najsi bo to običaj, ki gre iz roda v rod.
Ima obleko in nacionalni ples,
Ne bo hudega, če mu rečemo kar folklornikov dres.

// Jurej //

V daljavi vidim vrteče se osi,
vsak rdeče pasove in pletene nogavice nosi.
Tiho priklanjajo se silhuate teles,
sprva da komaj opazne oblike teh majhnih čudes.
Nato bolj vidne, a hkrati bolj slišne.

Slika: Folklorni par

(iz knjige: 50 Jurjevanje, avtorica Ana Marija Blažič, 2013).

Nežen ropotajoč zvok čevljev naznanja,
da tokrat bo veliko plesanja.
Hitijo, drvijo in pobelijo prireditveni oder,
na desetine njih glasno z nogami ropotajo ob poden.

Spremljajočim trobentačem se do zelenice tam,
pridružijo še zvoki berd, tamburic, piščal, v ta beli folklorni hram.

// pripovedovalec //

Preden začne se ta promenadni koncert,
med njimi še en zabaven ekspert.
Zeleni Jurej, zeleno drevce obdaja,
a še vedno ima čas, da tam lepo Anko osvaja.
Potegovanje fantov za naklonjenost deklet,
v upanju, da jim bo uspelo katero objet.

// Jurej //

Daj, le plesat me pelj, mi Anka zdaj pravi,
igraj kolce, ne postavaj in nič preveč me ne gnjavi.
Snežne obleke zavihtimo ob kresu,
saj smo vendarle nasmejani folklorniki pri plesu.

Prireditveni prostor krasijo folklorne skupine,
ne ena, ne dve, kar deset njih se povezuje v kulturne družine.
Vsaka s svojim tonom, treskom nog in vriskom,
oznanjuje spomlad s svojim obiskom.

Iz leta v leto, vedno znova in znova,
folklorna tradicija ohranjati se mora.
Ta običaj v nas leži,
veš kaj, pridruži se nam tudi ti!

Zapisala: Ana Marija Blažič